

DANSKE ELVÆRKERS FORENING

København, den 25. maj 1982

Vedr. diverse forslag til lov om ændring af energiafgifterne

I anledning af de fremsatte forslag til love om ændring af afgifterne på elektricitet og olie og om afgift af stenkul m.v. ønsker D.E.F. at fremføre følgende synspunkter:

Vedr. L 214, forslag til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Hidtidig energipolitik har støttet omlægning fra olie til kul

Det har siden den første oliekrise i 1974 været et vigtigt led i dansk energipolitik at reducere vor afhængighed af olie. Reduktionen er søgt gennemført dels ved en mere økonomisk anvendelse af olien, dels ved substitution af olie med andre råenergiformer – navnlig kul.

Formålet med at nedbringe oliens betydning i det danske energibillede er dobbelt. For det første giver et faldende olieforbrug en større energiforsyningsikkerhed, og for det andet betyder en omlægning fra olie til kul en lettelse af Danmarks betalingsbalanceproblemer over for udlandet.

Danmark har sammenlignet med de fleste andre lande været i stand til meget hurtigt at erstatte en væsentlig del af olieforbruget med forbrug af kul. I den sammenhæng har omlægningen fra olie- til kulfyre i kraftværkerne haft betydning. Danmarks indsats på dette område har vakt international opmærksomhed.

Det næste større energiområde, som planlægges at gå fra olie- til kulfyre er varme-forsyningen. Bevæggrunden er her – som på elområdet – at kul giver en lavere forbrugerpris end olie. Ganske vist er der betydelige udgifter forbundet med at ombygge fjernvarmeenheder fra olie- til kulfyre, ligesom håndteringen af kullene og affaldsprodukterne giver større årlige driftsudgifter end fyring med olie. Verdensmarkedsprisen på kul er i dag så meget lavere end olieprisen, at besparelserne ved indkøb af brændsel mere end opvejer merudgifterne på kapitalsiden og ved driften.

Det har hidtil været regeringens politik at forstærke den tilskyndelse til at gå over til kulfyre, som ligger i verdensmarkedspriserne. Dette er sket ved, at olien er blevet pålagt en særlig afgift, som har uddybet det prisspænd, som er afgørende for beslutningerne om sammensætningen af energiforbruget. Den ensidige beskatning af olien på rånergisiden har samtidig været et signal om, at regeringen fandt det ønskeligt med en større anvendelse af kul.

Kulafgiften bryder med hidtidig energipolitik

Den foreslåede afgift på kul er et brud med denne holdning.

Efter forslaget vil kul blive belagt med en afgift, som målt på importværdien er langt højere end olieafgifterne, jfr. tabel 1.

Tabel 1. Afgiftsbelastningen på kul og olie til opvarmning

	Kul	Svær fuelolie	Let fuelolie	Fyringsgasolie
Gennemsnitlig importpris				
januar 1982 (kr./t)	476	1.390	1.660	2.520
Foreslået afgift (kr./t)	255	520	520	ca. 570
Afgift i procent	53,6	37,4	31,3	ca. 22,6

Det ses, at kulafgiften som procent af gennemsnitsprisen for kul importeret i januar 1982 udgør 53,6 pct. De tilsvarende afgifts-

procenter på svær og let fuelolie samt fyringsgasolie er betydeligt lavere.